

ARASH SADEGHI: MUČEN ZA DRŽENÍ HLADOVKY.**Írán**

Arash Sadeghi je íránský lidskoprávní aktivista a politický vězeň. V současné době je držen ve vězení Evin s omezeným přístupem k lékařské péči, kterou nutně potřebuje. Byl odsouzen k 15 rokům odnětí svobody za různé “protistátní” aktivity. Ve vězení je držena i jeho žena Golrokh, Ebrahimi, Iraee, která je také lidskoprávní aktivistkou.

Arash je bývalý vysokoškolský student na Allameh Tabatabaei university v Teheránu, ze které byl vyloučen kvůli svým politickým aktivitám. Nyní je odsouzen k 15letému odnětí svobody za shromažďování a plánování zločinů proti národní bezpečnosti, šíření propagandy proti systému, urážení zakladatele islámské republiky

a šíření lží a formování nelegální skupiny. Verdikt soudu uvedl přes 50 nenásilných lidskoprávních aktivit jako důkazů jeho zapojení v aktivitách proti národní bezpečnosti. Zahrnují: účast na mírových shromážděních protestujících proti uvěznění a popravě politických vězňů, nahlášení fyzických napadení politických vězňů během razie v evinského vězení, udržování kontaktů s Amnesty International a mnohé další.

V současné době íránská revoluční garda blokuje jeho přesun do nemocnice. Jde o pomstu za 72denní hladovku, kterou držel od října 2016 do ledna 2017 na protest proti uvěznění své ženy. Arashova hladovka vedla k veřejnému pobouření, které nakonec donutilo úřady propustit dočasně jeho ženu z vězení. Avšak krátce poté, co Arash ukončil hladovku a zájem médií opadl, začali ho členové revolučních gard trestat: Nejdříve podmínili jeho přístup k lékařské péči návratem jeho ženy do vězení. Poté zablokovali soudní přezkoumání obou případů Íránským nejvyšším soudem – nepovolili přesun soudních složek z Revolučního soudu v Teheránu. A nakonec 22. ledna 2017 Golrokh znovu uvěznili, i když úřady slíbily, že jí prodlouží dočasný pobyt mimo vězení až do doby, než bude případ přezkoumán. O tři dny později byl Arash přesunut ve vězení Evin do sekce 350, kde mají političtí vězni omezený kontakt s okolním světem.

Arash a Golrokh byli společně zatčeni 6. září 2014. Arashe umístili do sekce 2A evinského vězení, kterou spravují revoluční gardy, a 6 měsíců byl držen převážně na samotce, než byl propuštěn na kauci. Řekl, že během tohoto období podstoupil mučení a další špatné zacházení. Arashův soud nebyl spravedlivý. Skládal se ze dvou krátkých slyšení před Revolučním soudem v Teheránu v květnu a červnu 2015 a byl veden dohromady se soudem jeho ženy. Během soudu neměl ani jeden z nich žádné právní zastoupení.

Amnesty International požaduje bezpodmínečné a okamžité propuštění Arashe a Golrokh,

protože jsou vězni svědomí, odsouzeni pouze za využití práva na svobodu projevu, sdružování a shromáždění skrze jejich lidskoprávní práci. Žádá okamžitý konec využívání odmítnutí lékařské péče jako trestu a zajištění této péče. Amnesty apeluje, aby se vyšetřilo, kdo je zodpovědný za odmítnutí lékařské péče Arashovi. Může to totiž být vzhledem k její naprosté nutnosti považováno za mučení. V neposlední řadě Amnesty žádá pro Arashe a Golrokh spravedlivý soudní proces, který bude odpovídat mezinárodním standardům.

Írán

Základní informace

Počet obyvatel: 79,11 milionů (2015)

Rozloha: 1 648 195 km²

Hlava státu: Duchovní vůdce Ayatollah Sayed Ali Khamenei

Státní zřízení: islámská republika

Hlavní město: Teherán

Írán je stát v jihozápadní Asii, dříve nazývaný Persie. Patří mezi 20 nejlidnatějších a nejrozsáhlejších zemí světa. Írán je islámskou republikou v čele s titulární hlavou státu – prezidentem. Skutečnou moc má však duchovní vůdce, který je volený na doživotí. Většina obyvatel Íránu je muslimského vyznání. Írán je jednou ze zemí, která pořád podporuje trest smrti a to nejen za nejtěžší zločiny.

Svoboda projevu, sdružování a shromažďování

Svoboda projevu, sdružování a shromažďování je závažným způsobem omezována. Došlo k zablokování Facebooku, Twitteru a jiných sociálních sítí, ukončení nebo pozastavení vydávání tištěných médií, rušení vysílání zahraničních satelitních televizních stanic, zatýkání a věznění novinářů a internetových kritiků a potlačování nenásilných protestů. Dokonce i muzikálová představení jsou násilně rušena, pokud se neslučují s tamní politikou a mnozí účastníci jsou odsouzeni k bičování.

Mučení a kruté zacházení

Vězni a lidé zadrženi ve vazbě hlásí případy mučení nebo jiného krutého zacházení, které se odehrává nejčastěji na začátku vyšetřování za účelem vynucení přiznání nebo získání jiných usvědčujících důkazů. Zadržným osobám a lidem ve výkonu trestu je upírána adekvátní zdravotní péče, v některých případech jsou vězňům „za trest“ zabaveny předepsané léky nebo jsou ignorována doporučení lékařů o nutnosti hospitalizace. Mnoho trestů za porušení zákona jako jsou např. bičování, oslepečování, nebo amputace jsou někdy prováděny veřejně.

Porušení práva na spravedlivý proces

V mnoha soudních řízeních, včetně případů, kdy je uložen trest smrti, se výrazným způsobem porušuje právo na spravedlivý soudní proces. Před začátkem soudního líčení jsou obvinění často drženi několik týdnů až měsíců ve vazbě, kde nemají žádný nebo jen velmi omezený přístup k právníkům nebo rodině. Jsou také pod nátlakem nuceni sepsat nebo podepsat přiznání, která jsou pak použita proti nim.

jako hlavní usvědčující důkaz v nespravedlivém řízení.

Diskriminace etnických menšin

Znevýhodňované etnické skupiny, jako například íránští Arabové, Ázerové, Balúčové, Kurdové a Turkméni, podávají zprávy o systematické diskriminaci ze strany státní moci, a to zejména ve sféře zaměstnání, bydlení, přístupu k politickým funkcím a výkonu kulturních, občanských a politických práv. Není jim umožněno používat příslušný menšinový jazyk jako vyučovací jazyk na prvním stupni základních škol. Lidé, kteří volají po větších kulturních a jazykových právech, čelí zatýkání, věznění a v některých případech odsouzení k trestu smrti.

Práva žen

Ženy a dívky nejsou dostatečně chráněny proti sexuálnímu i jinému násilí. Běžné jsou sňatky v nízkém věku a vynucené sňatky, které nemůžou být zrušené. Také dál probíhá snižování dostupnosti antikoncepce. Ještě se nepodařilo přijmout zákony kriminalizující znásilnění ženy manželem či domácí násilí.

Trest smrti

Trest smrti je v Íránu velice rozšířený, uplatňovaný je i vůči mladistvým. Stovky trestů smrti, které se někdy provádějí na veřejnosti, jsou vykonány po nespravedlivých soudních řízeních. Většina lidí je odsouzena k smrti za uchovávání drog, vraždu nebo kvůli nejasným okolnostem - mnohdy kvůli nepřátelskému postoji vůči Bohu.